

עפ"ת 48860/11/14 - רפי בלושטיין נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 48860-11-14 רפי בלושטיין נ' מדינת ישראל
ת.ז. תת"ע 3004-11-12
024900987

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נגד
המשיבה
רפי בלושטיין
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער הופיע

ב"כ המשיבה - עו"ד טל בנאי-גת

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער רוכב אופנוע עם שלושה גלגלים - שניים מקדימה ואחד מאחורה.

ביום 29.04.12 נסע באופנועו בשעה 10:50 לערך ברח' המלך ג'ורג' 33 בתל-אביב, בניגוד לאמור בתמרוך מס' 501, הנמצא במקום, הקובע שרק לתחבורה ציבורית מותר לנסוע שם.

בשל מעשהו זה נתפס המערער ונרשם נגדו דו"ח ברירת משפט לתשלום בסך ₪ 250. המערער ניצל את זכותו שיתקיים משפט בעניין.

בתשובתו לאישום ולאורך כל ההליך הודה המערער במעשה האסור, דהיינו, אקטוס ראוס, שנהג במקום, ואף הודה במחשבה הפלילית שהיא אחריות קפידה במקרה זה, זאת אומרת שידע שהוא נוסע במקום, בניגוד להוראת התמרוך.

לדבריו, עשה כן למרות ובניגוד להוראות התמרוך משום שהוא סובר שהצבתו של התמרוך נעשתה שלא כדין על-ידי הרשות, שהצבת התמרוך באותו מקום, רח' קינג ג'ורג', המונעת ממנו לנסוע עם אופנועו תלת הגלגלי במקום, נעשתה באופן בלתי-סביר על-ידי הרשות, והמניעה שלא לנסוע עם אופנועו שם פוגעת בזכותו החוקתית.

בית משפט קמא, לאחר ששמע את הראיות, במקרה זה, ראיות הגנה בלבד - שני עדים מטעם הנאשם הקשורים במעשה החקיקתי של הצבת התמרור, בהחלטה מנומקת, ברורה, חד-משמעית ונכונה, דחה את טענותיו. הדחייה הייתה הן במישור אי-הסבירות של הצבת התמרור והן במישור החוקתי.

כידוע, בחינת חוקיותו של חוק (במקרה זה התמרור) נערכת בשלושה שלבים (ראה למשל בג"צ 10662/04, **חסן נ' המוסד לביטוח לאומי**) (28.02.12). בשלב הראשון יש לבחון אם החוק פוגע בזכויות אדם המעוגנות בחוק יסוד, אם התשובה לכך היא בשלילה - תסתיים הבחינה החוקתית כבר בשלב זה. לעומת זאת, כמו במקרה שלנו, אם התשובה היא לחיוב - יעבור הניתוח המשפטי אל השלב הבא, אז בשלב השני יש לבחון אם הפגיעה בזכויות אדם עולה בקנה אחד עם מבחני פסקת ההגבלה שבסעיף 8 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

בחינת הוראות חוק לאורה של פסקת ההגבלה הנערכת בהתבסס על תפיסתנו החוקתית, שלפיה, זכויות האדם המעוגנות בחוקי היסוד הן יחסיות, כך שניתן להגבילן למען מטרות ראויות שעניינן צרכי הכלל או זכויותיהם של פרטים אחרים. לענייננו, אותן זכויות של פרטים אחרים היא הזכות לנסוע ברכב ציבורי באופן מהיר בטבורה של עיר צפופה כת"א רבתי.

לא ארחיב יתר על המידה בעניין התפיסה החוקתית אך אפנה לסיפא של הדברים באשר למידתיות. אף אם נעשית פגיעה בזכות חוקתית של המערער, צריך שהפגיעה הזו תהיה מידתית באופן שאינו עולה על הנדרש והצורך של המערער לנסוע טיפה יותר כדי להגיע ליעד חפצו ברחוב מקביל, פגיעה בזכותו זו כדי לאפשר לעשות שימוש בדרך היא פגיעה מידתית, אף אם יתר הבחינה החוקתית הייתה תומכת בשיטתו.

כאמור, לא מצאתי פגם בפסק דינו של בית משפט קמא מבחינה משפטית ולכן הערעור נדחה.

ניתן והודע היום, ג' טבת התשע"ה,
25/12/2014, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דויד